

Dobozi Eszter
EURÜDIKÉ LÉPTEI

*„Az isten balján szótlanul haladt,
léptét halotti leplek lassították ”
(Rainer Maria Rilke)*

mióta, hogy tart ez a vonulás,
mióta torlódik, mint élő húson át
nyomakodva, fájva,
miféle ösztöke hajt, törettet így
út nélküli út hosszán, az egyetlenen,
mivégre tart, emel,
mivégre süllyeszt, örökkévalóvá
mindent, mi volt, mihez csak
eszméletem tapadt egykor, s szemem,
látásom íve mit egybevont,
abból, mi meglevő, s mi képtelen,
a léttelen levőt, és valót,
mivégre hullatja vissza,
mint álomtalan álmokat...
és lefejteti rólam,
mi rég volt lényegem -
emiéktelenül ím
mi húz, mi, ki visz magával
súlytalanná vetkőzött valómban,
e kiürült terheket, nehezékeim
ki cipelteti testetlen általam,
s miért kell szökni így
árnyaktól árnyakig,
miért az egyszer voltak
új s új halált hálnia...?

